

МЕЙЄ Антуан (Meillet Antoine; 11. 11. 1866, м. Мулен, департамент Альє, Франція — 21. 09. 1936, м. Шатомеян, департамент Шер, Франція) — французький мовознавець. Акад. Париз. АН (1906), іноз. чл. ВУАН (1924), іноз. член-кореспондент АН СРСР (1906). Закін. Сорбонну, відвідував курси М. Бреалья та Ф. де Соссюра в Колеж де Франс (обидва — Париж). 1891 здійснив поїздку на Кавказ, де вивчав вірмен. мову та написані нею стародавні манускрипти. Від 1906 — завідувач кафедри порівнял.-істор. і заг. мовознавства в Колеж де Франс, водночас — секр. Париз. лінгвіст. товариства. Організатор Інституту слов'янознавства у Франції, ред. його друк. органу — «Revue des Études Slaves» (від

1921). Наукові дослідження: індоєвроп. мовознавство, славістика (зокрема питання розвитку української мови та її діалектів), германістика. М. належав до напряму лінгвіст. соціологізму і був очільником соціол. школи у Франції. Для нього мова — соц. факт, а закони її розвитку не зводяться до психол. і фізіол., вони специфічні, але принципово не відрізняються від ін. соц. закономірностей, а є їх особливим випадком. Теор. статті М. зібрані у дво томник «Linguistique historique et Linguistique générale» («Історичне та загальне мовознавство», т. 1, 1921; 1926; т. 2, 1936). Разом з М. Коеном — укладач і ред. двотомника «Les langues de monde» («Мови світу», 1925). Співавтор. етимол. словника лат. мови «Dictionnaire étymologique de la langue latine» (1932; усі — Париж). Рос. мовою перекладено низку його праць, зокрема «Введение в сравнительное изучение индоевропейских языков» (Москва; Ленинград, 1938), «Общеславянский язык» (1951), «Основные особенности германской группы языков» (1952; обидві — Москва).

Основні праці

Les dialects indo-européens. Paris, 1908; Introduction à l'étude comparative des langues indo-européennes. Paris, 1908; Grammaire du vieux perse. Paris, 1915; Le slave commun. Paris, 1924; La méthode comparative en linguistique historique. Oslo, 1925; Traité de grammaire comparée des langues classiques. 2 éd. Paris, 1927 (співавт.); Esquisse d'une histoire de la langue latine. 3 éd. Paris, 1933; Bulletin de la Société de linguistique de Paris. Paris, 1938 (співавт.).

Л. І. Зязюн

Бібліографічний опис:

Мейє Антуан / Л. І. Зязюн // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-66152>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).